

800 intressanta föremål visas i Vingåkersmuseum

Hembygdsföreningens ordförande, Sven Nilsson, slår på trumman (skarpskyttarnas) för hembygdsmuseet.

Vi Vingåkersbor passerar otaliga gånger om året den vita byggnad norr om kyrkan, där Vingåkersbönder år 1758 startade ett spannmålmagasin. Sedan många år inryms hembygdsmuseet i det forna spannmålmagasinet. Men handen på hjärtat — hur många Vingåkersbor har egentligen tagit sig en ordentlig titt på de 800 katalogiserade föremål, som där visas? I regel blir det väl nästan så att förutom skolklasser mest Vingåkersbor i förskingringen och turister passerar på att se dessa intressanta föremål från svunna tider.

Det är Vingåkers hembygdsförening som sköter museet och som anskaffat samlingarna. Hembygdsforskaren J. Gerhard Weijnblad har katalogiserat dem och på de prydliga tavlorna kan man se vad de olika föremålen föreställer. Det senaste initiativet hembygdsföreningen tagit är att göra ett fotomontage på ett 20-tal bilder av gamla Vingåkershus som försvinner. Dessa fotografier beräknas komma på plats denna vecka.

Samlingarna är väl ordnade i hembygdsmuseets tre våningar. På nedre botten har de stora sakerna placerats och där finner man cyklar av modell anno dazumal, droskor från Skenäs, vagnar, släddar, åkerbruksredskap och selar. Bl.a. kan man studera en jaktvagn, en kappsläde och andra lustiga modeller. I ett hörn har man t.o.m. en gammal T-ford bevarad åt eftervärlden.

Vingåkersskärp värt 2.000 kr.

Första våningen domineras av rummet med Vingåkersdräkterna. Där finns mans- och kvinnodräkter både för högtid och vardag. Bl.a. kan man se de sorgkappor, som män och kvinnor bar. Endast storbönder och präster fick bära hög hatt, medan arrendebönder och vanliga dödliga fick nöja sig med halvstop. Att Vingåkersborna varit och fortfarande är verkligen uppfinningsrika visar den bag, som användes förr i Vingåker. Den är konstruerad så att nedtill fanns en särskild låda, där matsäcken förvarades, medan kläderna placerades över lådan. Bagen verkar onekligen praktisk och borde kunna ge våra dagars väsktillverkare ett fint uppslag.

Dyrbarare tillbehör till bl.a. Vingåkersdräkten finns i ett intilliggande rum, där i ett skåp med det karakteristiska märket att skåpet är gjort i Vingåker bl.a. ligger ett skärp till en Vingåkersdräkt tillverkat av gammalt silver. Skärpet värderas till 2.000 kr. Ringar och skedar m.m. återfinns i detta finrum. Ett litet trivsamt kök med öppen spis och utrustning ligger också i denna våning liksom en kammare, som närmast kan kallas ett musikrum. Här finns spinett, psalmodikon, en gammal spelmansfiol m.m. Verkligt praktiska är de vändsoffor, som finns i rummet.

I rummet med Vingåkersdräkterna har ett särskilt militärhörn inretts. Här finns bl.a. Vingåkers skarpskytteförenings gamla

Ett äkta gammalt Vingåkersskåp i vilket museets dyrbarheter förvaras. Att skåpet är tillverkat i Vingåker av ett speciellt "bomärke" i centrum av klaffens målningar.

praktfulla trumma, en mätapparat för bevaringsmönstringar, rotekista och en hel del annat.

Högst upp kommer korten på gamla Vingåkershus att sättas upp och inrama den stora karta, som pryder ena väggen. I denna våning finns åtskilligt smått och gott t. ex. redskap för linberedning, som försiggick i stor skala i Vingåkersbygden.

Vingåker har under tidernas gång haft industrier, som upphört. Om Vingåkers bryggeri minner ett par tomflaskor med etiketter från detta och från tegelbruket vid Sävsta finns en del verktyg kvar.

En hel mängd stenxor erinrar om Vingåker i äldre tider.

Vargskall år 1832

Vingåkersborna går under namnet vargar och i avdelningen "sport, jakt och fiske" kan man läsa om den sista stora vargjakten i Vingåker 1832. Vid detta stora vargskall deltog 600 människor. Bestarna var så djärva att de så sent som år 1840 kom fram

vid Skenäs gård och bet en hund. För att skydda hundarna användes därför spikbeslagna halsband. Bland de utställda föremålen ingår även ett vargnät.

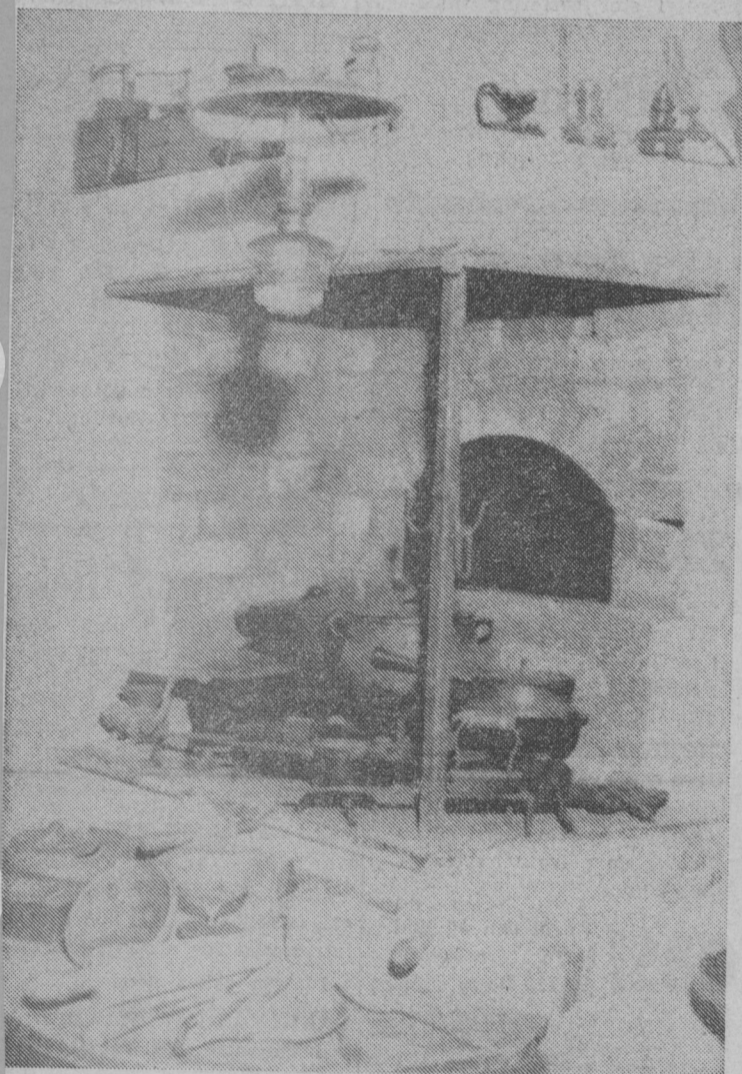
Föregångare till konfektionen

Vingåker har ju blivit berömt för "sin särdeles dräkt" som omnämns i början av 1600-talet. I våra dagar har konfektionsindustrin gjort Vingåkersnamnet känt på nytt, när det gäller kläder. Om de gamla sockenskräddarna minner en monter med s.k. skraddarpung, saxar, strykjärn, alnmått m.m. och ett par uråldriga symaskiner finns även i museet.

Bland annat kuriosa fäste vi oss här för ett bultlås från 1644, som i all sin primitivitet var både effektivt och sinnrikt.

Detta var en kort presentation av Vingåkers hembygdsmuseum, som förtjänar att uppmärksammas av dem som nu bor bygger i orten! Tillfälle att bese samlingarna ges varje söndag och helgdag efter gudstjänsten.

BJ.

Interiör från ett gammalt bondekök på museet.

